

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kansli den 20 Maj 1874 kl. 8 e. m.

Särskilda Utskottets Memorial, i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut vid behandling af Utskottets Utlåtande N:o 11, rörande Kongl. Maj:ts proposition den 20 sistlidne Mars, i hvad den angår lagstiftning om enskildes skogar.

Uti omförmälda nådiga proposition hade Kongl. Maj:t till Riksdagens pröfning framlagt förslag till förordning angående enskilda skogsägares skyldighet att efter afverkning sörja för skogsåterväxt.

Sedan Utskottet i nämnda utlåtande hemställt, att Riksdagen, med förklarande att Kongl. Maj:ts förslag ej kunde oförändradt bifallas, måtte för sin del, i enlighet med af Utskottet afgifvet förslag, besluta en förordning angående åtgärder till förekommande af skogsförödelse; så har Utskottets berörda förslag blifvit af Andra Kammaren bifallet; hvaremot Första Kammaren bifallit ett förslag till förordning angående enskilde skogsegares skyldighet att efter afverkning sörja för skogsåterväxt, med den lydelse af § 1, § 2 mom. 1 och 2 samt §§ 3, 4 och 5, som en af Herr de Maré med flere afgifven, vid Utskottets utlåtande fogad reservation utvisar; och med afslag å mom. 3 i § 2 af Utskottets förslag samt bifall till § 7 i samma förslag med ändring af paragrafens nummerordning till 6, sedan § 6 i Utskottets förslag förklarats böra utgå.

I följd häraf har det ålegat Utskottet, jemlikt 63 § Riksdagsordningen, att söka, så vidt möjligt är, sammanjemka de olika meningarne och med förslag derom till Kamrarne inkomma.

Bih. till Riksd. Prot. 1874. 8 Saml. 1 Afd. 13 Häft.

Men då de ifrågavarande besluten hvila på olika grunder, i det att Utskottets af Andra Kammarerna godkända förslag är grundadt såväl på principen af återplanteringskyldighet som på den så kallade fridlysningsprincipen, och det förslag, Första Kammarerna antagit, är byggt endast på direkt åläggande af återplanteringskyldighet, anser Utskottet dessa beslut stå i sådant förhållande till hvarandra, att en sammanjemkning deraf icke kan ega rum;

vid hvilket förhållande Riksdagen torde finna den väckta frågan hafva förfallit.

Stockholm den 20 Maj 1874.

På Utskottets vägnar:

G. S. ÅKERHJELM.